

ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನೇರ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದಾಗಲಿ, ಒಂದು
ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಲಿರುವ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ
ಸಮೀಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ.

– ಜಿ.ಪಿ.ನಾಯಕ್

‘ದೇಸಿ’ಯ ಉಳಿವು

ತ್ರಿ ವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಾಗರ ತಾಲೂಕಿನ ಹೆಗ್ಗೋಡು ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯುವತಿಯರು ಒಂದಾಗಿ ‘ಚರಕ’ ಎನ್ನುವ
ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು
‘ದೇಸಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು
ಬಳಸುವ, ಕೈಮಗ್ಗದ ಹತ್ತಿ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೈಮಗ್ಗ
ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿರುವುದರ
ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ
ವಿರುದ್ಧ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರ
ಮೂಲಕ ‘ಕರ ನಿರಾಕರಣೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ’ದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ
ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಗ್ಗಗಳ ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಲುಗುತ್ತಿರುವ
ಅವರು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು
ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ರಂಗಕರ್ಮಿ, ಲೇಖಕಿ ಹಾಗೂ ಚರಕದ
ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಪ್ರಸನ್ನ ಅವರು ನಗರದ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಈ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು
ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ಕೈಮಗ್ಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮೇಲು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಆದಾಯದ ಕುಟುಂಬಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು, ಅವುಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮತ್ತು ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೋಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು ರೂಪಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕೂಗು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ 'ಸ್ಕೂಲ್ ಚಲೋ' ಅಭಿಯಾನ. ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ಸಾವಿರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದವು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ, ವಿತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಳಂಬವಾದ ಕಾರಣ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಪಾಠಗಳನ್ನೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಈಗ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಲಿಖಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದರ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೈಗೊಂಡ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿವೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮುನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಇದು ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

1968, 1986 ಹಾಗೂ 1992ರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ 2005ರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟಿನ(ಎನ್‌ಸಿಎಫ್)ನ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸತತವಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತರಲಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಡೆಗಿನ ಬದಲಾವಣೆಯು ಈ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೇ ಬಿಡುವ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯಲಾರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಏರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯವಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಆದಾಯದಲ್ಲಿನ ಬಹುಪಾಲನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿಸಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ನಾಗರಿಕರ ವರ್ಗವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಮನೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ದೃಢಪಡಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಲಿತಷ್ಟೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೆಂದರೆ, ಚಿಂತನಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಅಂದಹಾಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗಮನವು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿರದೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಅರ್ಥದ ಮೇಲಿರುವುದರಿಂದ, ಬಹುಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೇ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೃದಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಗರ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬಳೇಪೇಟೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಬೆಳೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿತ್ತು. ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವಲ್ಲದೇ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯವೊಂದರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ

ಪೇಟೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು, ಆಯಾ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಾಳು, ಜವಳಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಹೂವು ಇತ್ಯಾದಿ. ಹಾಗಾಗಿ, ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದು ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೋ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವವರೋ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವವರೋ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದವು. ನಂತರ ಅದು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಾಯಿತು. ಸ್ಥಳಾಭಾವದ ಕಾರಣ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸಣ್ಣ ಹಳೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ವಸತಿಗಳಿರುವ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಓಣಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಏನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ತರಗತಿಕೋಣೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲಾದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಸಭಾಂಗಣ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೋಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಆಟದ ಮೈದಾನವಾಗಿಯೂ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭಾಭವನಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ದಾನಿಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಲವಾರು ಸಾಹಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚೇನನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ವೆಚ್ಚವೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ನೂರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದಾಖಲಾತಿಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತವು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ವಿಭಾಗವನ್ನು (ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ) ಆರಂಭಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿತು. ಆದರೆ ಅಧಿಕೃತ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಇನ್ನಿತರ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅನುಮತಿ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಈ ಶಾಲೆಯು ಕಾನೂನನ್ನು ಚಾಚೂತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿತು.

ನಂತರ, 1990ರ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ-ನೇರವು ದೊರೆಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಅವರ ಸೇವಾ ಹಿರಿತನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನಿತರ ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಿ, ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಐದು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಯು ಇನ್ನಿತರ ಖಾಸಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಎದುರು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಯಿತು.

ಬಡಜನರಿಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆ 1960ರ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಮೂರು ದಶಕಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ದೇಶವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಆಡಳಿತವು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಇಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರಿತು ನಡೆಯುವವರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವಿವಿಧ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಲಿಕೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವೂ ಕೂಡ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಳಿವಿನ ಭಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಮಹಾನ್ ಸಮಾಜವಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಜೆ.ಪಿ.ನಾಯಕ್ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ ಹಾಗೆ,

‘ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ... ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತವೇ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ‘ಗುಣಮಟ್ಟ’ದ ಪರ್ಯಾಯ ಪದ ಆಗಿತ್ತು... ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನೇರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು ಸಮಂಜಸವೂ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೇಲಿರುವ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮೀಕರಿಸುವುದು ಸರಿಯೂ ಅಲ್ಲ.’

ನಾವು ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಚೀನಾದಂತಹ ಜಗತ್ತಿನ ಕೆಲವು ಮುಂದುವರೆದ ದೇಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವು ಅವರದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ದೇಸಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನೀತಿನಿರೂಪಕರು ಸೂಕ್ತವಾದ ಭಾಷಾ ಮತ್ತು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಆಯಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಬಿ ಫ಼ಸ್ಟ್, 02-08-2018

